

بررسی و برآورد ویژگی‌های مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمراه

مسعود معیری

استادیار دانشگاه اصفهان

سید منصور شاهرخوندی

استادیار دانشگاه آزاد واحد خرم‌آباد

حjt‌الله بیرونوند*

دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ژئومورفولوژی دانشگاه اصفهان

چکیده

لندформ‌های تشکیل شده در اثر نیروهای زمین ساخت همواره مورد توجه ژئومورفولوژیست‌ها بوده است. به علت اهمیتی که بعضی از این لندform‌ها در زندگی انسان‌ها دارند توجه و مطالعه آن‌ها دارای اهمیت زیادی می‌باشد. یکی از این اشکال ژئومورفیک که در اثر زمین لغزش کبیر و به وجود آمده است دریاچه‌ی قدیمی سیمراه می‌باشد. زمین لغزش کبیر کوه در حدود ۱۰ تا ۱۱ هزار سال پیش در کبیر کوه در مرز استان‌های ایلام و لرستان اتفاق افتاد. ریزش کوه و جدا شدن بلوک‌های سنگی از دامنه کبیر کوه با سد کنندگی مسیر رودخانه سیمراه باعث تشکیل دریاچه‌ی قدیمی سیمراه در منطقه دره شهر در استان ایلام شده است. دریاچه‌ی قدیمی سیمراه یک دریاچه ناشی از ریزش و لغزش زمین است که در اثر یک حادثه کاتاستروفیک به وجود آمده است. در این پژوهش به بررسی و برآورد ویژگی‌های مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمراه پرداخته شده است. برای به دست آوردن شاخص‌های دقیق مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمراه علاوه بر بازدیدهای مکرر میدانی از منطقه، از نقشه‌های توپوگرافی منطقه به مقیاس ۱/۵۰۰۰۰، نقشه زمین شناسی کوهدشت و ایلام به مقیاس ۱/۲۵۰۰۰۰ و برای مطالعه دقیق تر شاخص‌ها از مدل رقومی ارتفاعی (نقشه dem ایران)، نقشه آبراهه‌ها و نقشه ایران (۱) استفاده شده است. از نرم افزارهای Arc Gis, Surfer, Global Mapper، استفاده شده است. هدف از این پژوهش برآورد ویژگی‌های مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمراه، برای برنامه ریزی دقیق محیط طبیعی و استفاده از آن برای بهبود زندگی انسان‌هایی است که در این منطقه سکونت دارند.

واژگان کلیدی: دریاچه‌ی قدیمی سیمراه، مورفومتری، کاتاستروفیک، زمین لغزش، سد کنندگی.

مقدمه

قرار گرفتن دشت‌ها در بین رشته کوه‌های زاگرس و ایجاد حوضه‌های بسته شرایط مساعدی برای ایجاد دریاچه‌ها به وجود آورده است. محمودی (۱۳۵۶) معتقد است که پس از تثبیت ساختمان زمین‌ها و ناهمواری‌های ژورایی و استقلال حوضه‌های آبگیر، تجمع آب‌های روان در محل فرودهای تاقدیسی (که بالاتر از کف ناودیسی) قرار گرفته، به شکل

دریاچه‌های متعدد کوچک و بزرگ در آمده و به این ترتیب در طی کواترنر و ابتدای دوران چهارم، چن خوردگی‌های زاگرس شاهد پیدایش دریاچه‌های فراوانی بوده که توسط خط الراس تاقدیسی‌ها از یکدیگر جدا افتاده بودند. فراوانی نسبی آب‌های ورودی به ویژه در طول دوره‌های مرطوب کواترنر موجب بالا آمدن سطح آب دریاچه‌ها گردیده است. تا حدی که با سازیزیر شدن آب دریاچه امکان خروج آن از طریق فرود محور تاقدیس‌ها فراهم آمده است. بستر این دریاچه‌ها محل تجمع رسوبات آبرفتی حاصل خیز بوده است. در حال حاضر این محیط‌ها بستر مدنیت انسان‌ها در کشور ایران شده‌اند. دریاچه‌های قدیمی، مهمترین و گسترده‌ترین چشم انداز رئومرفیک تاثیرگذار در بستر کانون‌های مدنی در ایران به شمار می‌آیند. این چاله‌ها در دوره‌های برودتی و رطوبتی مملو از آب بوده‌اند و سواحل آن‌ها بعدها محل استقرار کانون‌های جمعیتی شده است(رامشت، ۱۳۸۲). انسان‌ها برای استفاده از این محیط‌های دریاچه‌ای برای زندگی خود برنامه‌ریزی کرده‌اند. در نتیجه در کنار دریاچه‌های قدیمی ایران تمدن‌هایی وجود داشته‌اند و انسان‌هایی ساکن بوده‌اند که با خشک شدن دریاچه‌ها بعضی از این تمدن‌ها به کلی از بین رفته‌اند. در حال حاضر نیز دشت‌های میان کوهی و حوضه‌های بسته کوه‌های زاگرس به علت وجود رسوبات ریزدانه و منابع آب زیر زمینی محل تجمع انسان‌ها در شهرها و روستاها می‌باشند. این موضوع حکایت از اهمیت دریاچه‌ها در گذشته و در زمان حاضر دارد. شرایط تشکیل دریاچه در دره‌ی ناویدیسی سیمره با دریاچه‌های تشکیل شده در دیگر مناطق ایران متفاوت است. با توجه به کوهستانی بودن و شرایط زمین شناسی خاص منطقه مورد مطالعه که از تناوب لایه‌های مارنی و آهکی تشکیل شده است شرایط مساعدی برای حرکات دامنه‌ای در این منطقه وجود دارد. این دریاچه به دلیل یک حادثه کاتاستروف از نوع لغزش ناگهانی تشکیل شده است. تغییرات ناگهانی و سریع در قشر خارجی پوسته زمین را کاتاستروفیک^۱ می‌گویند(جی، چورلی و همکاران، ۱۳۷۹).

پدیده لغزش و ریزش باعث سد شدگی دره‌ی رودخانه سیمره شد و در پشت مواد پرتالی (بلوک‌های سنگی) در دره‌ی ناویدیسی سیمره آب جمع و باعث تشکیل دریاچه‌ی قدیمی سیمره گردید. این دریاچه زندگی انسانی بسیار گسترده‌ای را در بستر و اطراف خود به وجود آورده است. در گذشته و حال حاضر در روی رسوبات این دریاچه به علت وجود خاک آبرفتی حاصل خیز و منابع آب زیرزمینی و سطحی کافی برای زندگی، شهرها و روستاهای بسیار بزرگی در این منطقه شکل گرفته‌اند. با توجه به این موضوع مطالعه و بررسی ویژگی‌های مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمره دارای اهمیت بسیار زیادی می‌باشد. در این پژوهش با توجه به فرآیندهای تکتونیک و فرم‌های ناشی از این فرآیند از جمله دریاچه‌ی قدیمی سیمره مورد بررسی قرار می‌گیرد.

هدف از این پژوهش بررسی و برآورد شاخص‌های مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمره شامل وسعت، عمق حداکثر، عمق متوسط، حجم، طول خط ساحلی، تکامل خط ساحلی، شب و محیط خط ساحلی می‌باشد.

پیشینه تحقیق

هاریسون^۲ (۱۹۳۷) در رابطه با زمین لغزش سیمره مطالعاتی را انجام داده است. ابرلندر^۳ (۱۹۶۵) در رساله خود پدیده زهکشی عرضی در زاگرس را مورد بررسی قرار داده، که در قسمت‌هایی از این رساله به زمین لغزش سیمره و ایجاد

1. Catastrophic

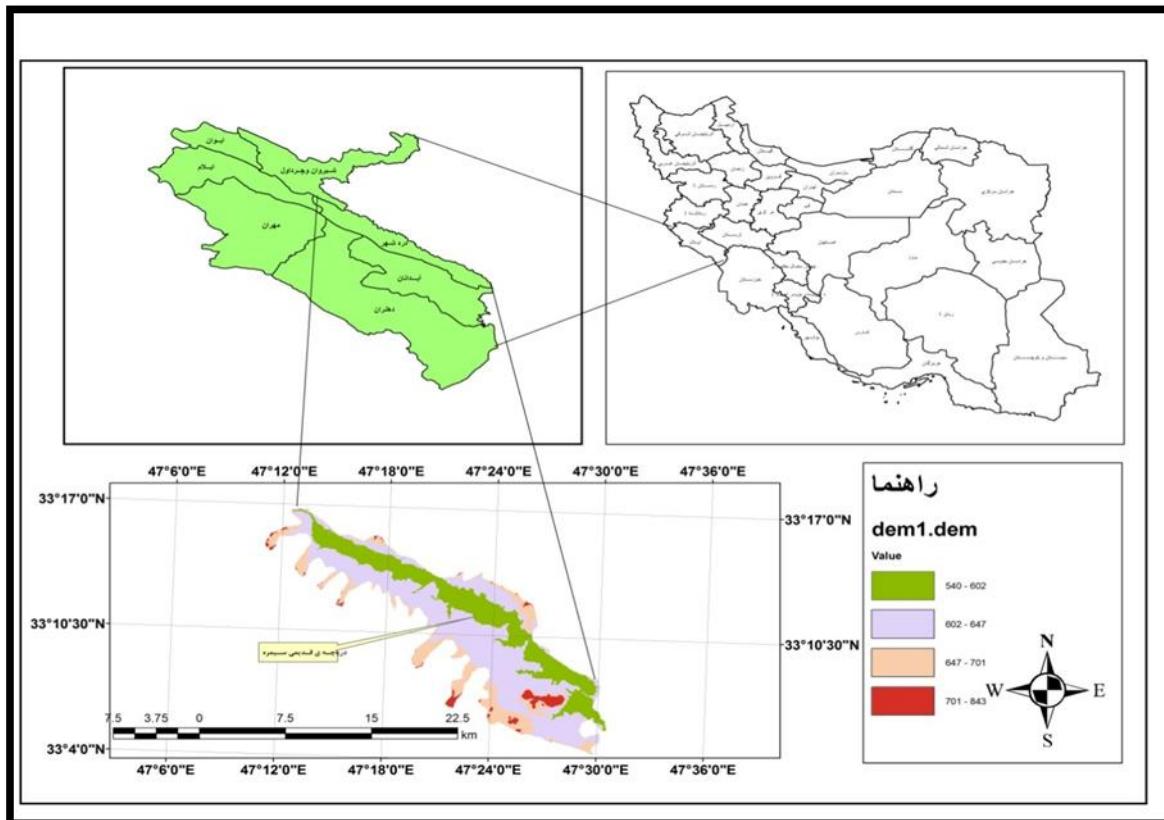
2. Harrison

3. Oberlander

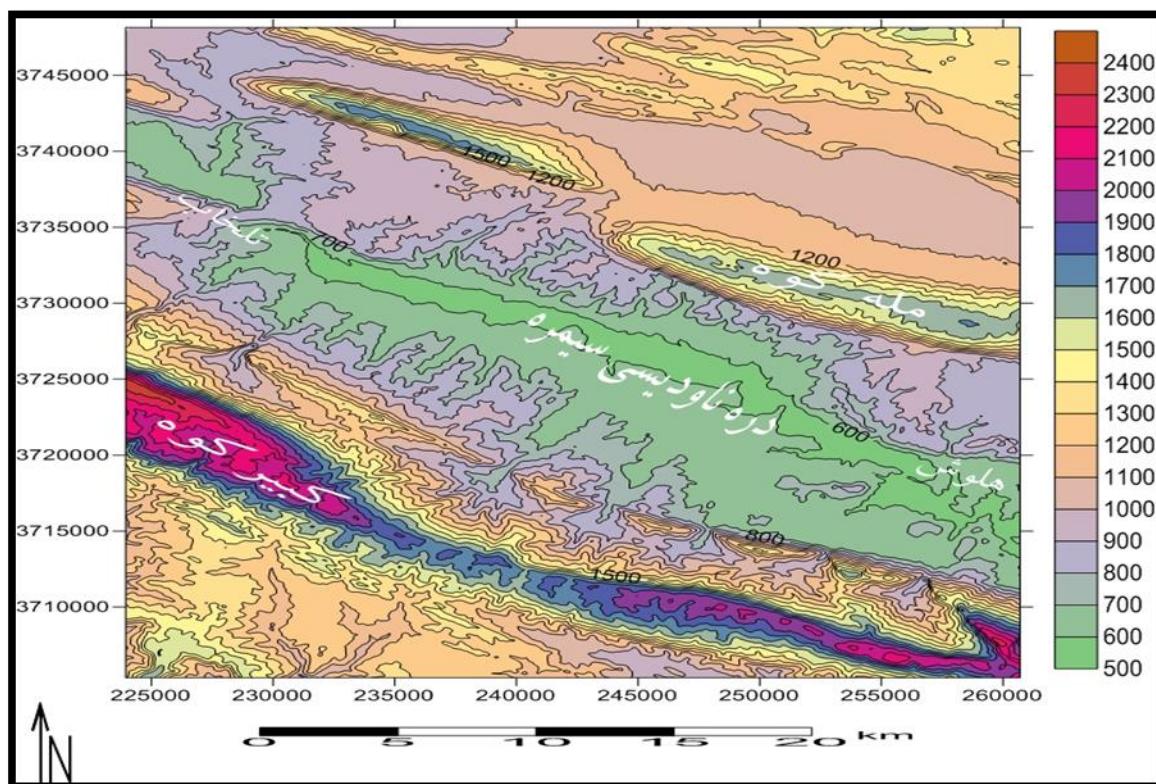
دریاچه‌ی قدیمی سیمره اشاره شده است. این محقق بر خلاف زمین شناسان قبلی که بر روی منطقه مطالعه کرده‌اند، منشا ایجاد زمین لغزش و به دنبال آن تشکیل دریاچه‌ی قدیمی سیمره را به ویژگی‌های خاص هیدروگرافی منطقه مرتبط می‌داند. سیاپور و قبادی (۱۳۷۸) در مجموعه مقالات اولین کنفرانس زمین شناسی و محیط زیست ایران به بررسی بهمن سنگی سیمره، ابر زمین لغزش شناخته شده جهان پرداخته‌اند. بهاروند (۱۳۸۷) در رساله خود نگاهی گذرا به موضوع دریاچه سیمره از دیدگاه زمین شناسی دارد. حسین زاده (۱۳۸۷) در پایان نامه خود، بایواستراتیگرافی و چینه نگاری سکانسی سازند پابده در برش کاور، جنوب کبیرکوه رسوبات این منطقه را مورد بررسی قرار داده است. همتو نسب (۱۳۸۷) در پایان نامه خود، میکرو بایواستراتیگرافی و چینه نگاری سکانسی سازند گورپی در برش کاور، جنوب کبیرکوه، رسوبات این منطقه را مورد بررسی قرار داده است. مالکی و بحرالعلومی (۱۳۷۸) در دهمین کنفرانس ژئوفیزیک ایران به معرفی دو پارینه زمین لغزه در منطقه سیمره پرداخته‌اند. دارایی (۱۳۸۸) در پایان نامه خود محیط رسوبگذاری و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در برش دره شهر، شمال کبیرکوه، رسوبات این منطقه را مورد بررسی قرار داده است. محمدیان (۱۳۸۸) در پایان نامه خود تاقدیس‌های زاگرس در حوضه آبریز سیمره را مورد بررسی قرار داده، و به برخی از آثاره شواهد زمین لغزش سیمره از جمله دریاچه‌ی قدیمی سیمره اشاره کرده است. وزارت نیرو نیز به منظور ایجاد سد سیمره در این منطقه مطالعاتی بر روی منطقه انجام داده است. با این وجود بر روی شاخص‌های مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمره که پس از زمین لغزش کبیرکوه به وجود آمده پژوهشی صورت نگرفته است.

موقعیت منطقه مورد مطالعه

دره‌ی ناوديسي سیمره که دریاچه‌ی قدیمی سیمره در آن قرار داشته است دارای مختصات جغرافیایی ۳۳ درجه و ۴ دقیقه تا ۳۳ ثانیه و ۱۸ دقیقه عرض جغرافیایی شمالی و ۴۷ درجه و ۱۲ دقیقه و ۳۰ ثانیه تا ۴۷ درجه ۳۱ دقیقه و ۳۰ ثانیه طول جغرافیایی شرقی می‌باشد. دره‌ی ناوديسي سیمره در غرب ایران، در جنوب شرقی استان ایلام و در دامنه‌های شمال شرقی کوه عظیم کبیرکوه قرار دارد. این منطقه توسط تاقدیس کبیرکوه در غرب و جنوب، تاقدیس میله کوه در شمال و شمال شرق، دشت‌های هلوش و چم مهر در شرق، کوه بنهر و تلخاب در شمال غرب محصور شده است. بنابراین دشت دره شهر یک ناوديسي است که بین تاقدیس‌های مذکور قرار گرفته است و توسط رسوباتی ناشی از فرسایش این تاقدیس‌ها پوشیده شده است. ارتفاع متوسط این منطقه از سطح دریا ۶۵۰ متر است (شکل‌های ۱ و ۲).

شکل ۱: نقشه موقعیت جغرافیایی دریاچه‌ی قدیمی سیمره

شکل ۲: نقشه موقعیت طبیعی دره‌ی ناودیسی سیمره

روش شناسی تحقیق

برای برآورد شاخص‌های دقیق مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمره علاوه بر بازدیدهای مکرر میدانی از منطقه، از نقشه‌های توپوگرافی منطقه به مقیاس ۱/۵۰۰۰۰، نقشه زمین شناسی کوهدهشت و ایلام به مقیاس ۱/۲۵۰۰۰۰ نقشه ارزیابی منابع و قابلیت اراضی استان ایلام به مقیاس ۱/۲۵۰۰۰ و برای تعیین و برآورد دقیق تر شاخص‌ها از مدل رقومی ارتفاعی (نقشه dem ایران)، نقشه آبراهه‌ها و نقشه ایران (۱) استفاده شده است. از نرم افزارهای Arc GIS, Surfer, Global Mapper استفاده شده است. همچنین از پارامترهای اندازه گیری مورفومتری دریاچه مانند وسعت(A)، عمق حداکثر(Zm)، عمق متوسط(\bar{z})، نسبت عمق متوسط به عمق حداکثر($\frac{\bar{z}}{Zm}$), حجم(V)، طول خط ساحلی(L)، تکامل خط ساحلی(DL) استفاده شده است. برای اندازه گیری وسعت، عمق حداکثر و طول خط ساحلی از نرم افزارهای Global Mapper و Surfer استفاده شده است. برای تعیین نسبت عمق متوسط به عمق حداکثر از رابطه ($\frac{z}{Zm}$)، برای تعیین تکامل خط ساحلی از رابطه $DL = \frac{L}{2\sqrt{\pi A}}$ و برای اندازه گیری حجم دریاچه از رابطه ($\frac{1}{3} \times \text{عمق}^3 \times \text{مساحت}$) استفاده شده است. همچنین عمق متوسط دریاچه از طریق تقسیم حجم دریاچه V به مساحت کل دریاچه A به دست آمده است.

زمین لغزش کیبرکوه و تأثیر آن در ایجاد دریاچه سیمره

علت اصلی تشکیل دریاچه‌ی قدیمی سیمره زمین لغزش^۱ کیبرکوه بوده است. زمین لغزش عبارت است از کلیه حرکات و گسیختگی‌های شیبی یا دامنه‌ای نسبتاً سریع که با کاهش ناگهانی ضربی اطمینان به سطح پایین تر از واحد تحت تأثیر غلبه نیروهای مخرب، محرك یا مهاجم بر نیروهای مقاوم در سطوح شیب دار به وقوع می‌پیوند(شروعت جغرافی، ۱۳۷۵، ۷). پدیده لغزش در رسوب‌های ریزدانه، سست و شکل پذیر مانند رس، مارن از پدیدهای شناخته شده است. لیکن لغزش لایه‌های زمین شناسی یا پلانش^۲، از فرآیندهای دامنه‌ای است که در قلمرو زاگرس اتفاق می‌افتد و تقریباً می‌توان آن را از پدیده‌های خاص زاگرس میانی به شمار آورد یعنی نوعی لغزش صفحه‌ای که در آن عمل لغزش در سطح چینه شناسی سری رسوب‌ها و موازی با شیب دامنه صورت می‌گیرد (علایی طالقانی، ۱۳۸۱). زمین لغزش سیمره مشرف به دره‌ی ناویدیسی سیمره و در یال شمال شرقی بزرگ تاقدیس کیبرکوه به مختصات جغرافیایی ۳۲ درجه و ۵۵ دقیقه و ۷ ثانیه تا ۳۳ درجه و ۸ دقیقه و ۲۲ ثانیه عرض جغرافیایی شمالی و ۴۷ درجه و ۲۸ دقیقه و ۱۰ دقیقه تا ۴۷ درجه و ۵۲ دقیقه و ۳۲ ثانیه طول جغرافیایی شرقی در فاصله ۵ کیلومتری جنوب شهر پلدختر در غرب مسیر آسفالته خرم آباد - اندیمشک و در ۱۵ کیلومتری شرق شهرستان دره شهر بین استان‌های ایلام و لرستان اتفاق افتاده است. هاریسون و فالکون تصور می‌کنند که واقعه بزرگ صرفاً یک حرکت ناگهانی^۳ از نوع حداده بی سابقه و جریان متلاطم مواد سیال می‌تواند صفحه‌هایی از بلوک‌های سنگی مستقر در روی تاقدیس کیبرکوه را به طرف پایین تر دره منتقل کند و در نتیجه نهشته‌هایی که بر جا گذاشته می‌شود، فاقد هرگونه جور شدگی در بخش‌های مختلف آن خواهد بود. عمدۀ ترین مسأله در ارتباط با زمین لغزه سیمره این است که هاگ بک آسماری در تمامی جوانب جدایی^۴ دارای شیب تندی نیست

1. Land Slide

2. Planche

3.Catastrophic movement

4. Detachment

و نسبت به تاقدیس کرتاسه زاویه ۲۰ درجه تشکیل می‌دهد طبق نظر هاریسون و فالکون^۱ مارن زیرین دوره ائوسن حتی در زمان خیس خوردگی، استعداد خمیری شدن را ندارد و ترکیبی از خمیدگی زانوبی به سمت داخل^۲ یا چین خوردگی پاشنه ای^۳ در پایه هاگ بک آسماری را مطرح می‌سازند تا فقدان حفاظ در پای آن توجیه کنند. به عقیده آن‌ها شرایط فوق همراه با خیس شدگی غیر معمول لایه‌های زیرین و موقع زمین لرزه شدید موجب جدا شدن توده‌ای گردیده است. اما ابرلندر در خصوص زمین لغزه سیمره فرضیه برش عرضی توده جدا شده به رخداد خمیدگی زانوبی را درست نمی‌داند بلکه صرفاً ویژگی‌های خاص هیدروگرافی منطقه را در این مورد به عنوان عامل اصلی ذکر می‌نماید(ابرلندر، ۱۳۷۹). تاقدیس کبیرکوه از تاقدیس‌های مهم زاگرس چین‌خورد است. تناوب چینه‌شناسی این تاقدیس شامل آهک سنومانین، مارن - ائوسن، آهک آسماری و سازند فارس تحتانی است. با توجه به زمین‌شناسی منطقه و مورفوژوژی خاص دامنه‌ها و قرار گرفتن لایه‌های سخت بر روی لایه‌های سست که خاصیت خمیری شدن را دارند، تکان‌های ناشی اززلزله در منطقه کبیرکوه که تحت فعالیت گسل جنبای کبیرکوه که یک گسل معکوس لرزه زاست، موقع یک ابر زمین لغزه را در این تاقدیس تسهیل کرده است. موقع زلزله در این منطقه در سال ۳۳۴ هجری بوده است(پورکرمانی و آرین، ۱۳۷۶، ۱۸۱).

همچنین این کوه در منطقه زاگرس مرطوب قرار دارد و در آن بارش کافی جهت نفوذ در زمین و لغزنده کردن لایه‌های مارن وجود دارد. بنابراین مکانیزم‌های موثر در موقع لغزش لایه آهک آسماری در کبیرکوه وجود دارد. به علاوه شبیل لایه‌ها در تاقدیس کبیرکوه زیاد است. جریان رود سیمره نیز با حفر بستر و عمیق کردن دره‌ی ناآدیسی سیمره سبب افزایش هر چه بیشتر شبیل دامنه‌ها شده است. با استفاده از نرم افزار Gis Arc شیب منطقه زمین لغزش به ۶ کلاس تقسیم بندی شده است که بیشترین شبیل منطقه ۶۴ درجه می‌باشد(جدول ۱). این مقدار شبیل همراه با توده‌های آهک با میان لایه‌های مارنی عامل خیلی مهمی برای ایجاد زمین لغزش در این منطقه بوده است.

به نحوی که باعث لغزش در یال شمال‌شرقی تاقدیس کبیرکوه به وسعت ۱۴۰/۲۷ کیلومتر مربع و با ارتفاع بیش از ۲۰۰۰ متر شده است و ۱۵/۵ کیلومتر از تاقدیس کبیرکوه به ضخامت ۳۰۰ متر به طرف ناآدیس سیمره به طور ناگهانی حرکت کرده و در برخورد با سطح زمین به طور کلی متلاشی شده است. برآورد شده که جمعاً ۲۱ کیلومتر مکعب یعنی ۵ میلیون تن سنگ آهک (ابرلندر، ۱۳۷۹)، ۱۹/۵ کیلومتر به سمت شمال‌شرق حرکت کرده است در صورتی بعضی از محققانی مانند هاریسون و فالکون (۱۹۳۷) و ابرلندر(۱۹۶۵) که بر روی زمین لغزش سیمره کار کرده‌اند مقدار جدا شدگی توده‌ای را از تاقدیس کبیرکوه ۱۵ کیلومتر و فاصله گرفتن مواد پرتاپی را ۱۴/۵ کیلومتر ذکر کرده‌اند. این بلوک‌های سنگی یک میدان سنگی بزرگ را به وسعت ۲۴۴/۲ کیلومتر مربع را به وجود آورده است به طوری که قسمتی از یال کبیرکوه را در محور ارتباطی پل دختر - اندیمشک را پوشانده است و باعث سد شدگی رودخانه‌های سیمره و کشکان رود شد. مسدود شدن مسیر رودخانه سیمره توسط مواد پرتاپی باعث ایجاد دریاچه‌ای در پشت مواد پرتاپی در دره‌ی ناآدیسی سیمره شد که به دریاچه‌ی قدیمی سیمره معروف گردید(شکل ۳). برخی از محققین عمر زمین لغزش سیمره را در حدود ۱۰ هزار سال قبل (درویش زاده، ۱۳۷۰، ۷۷۶) بر اثر فعالیت گسل جنبای کبیرکوه که یک گسل معکوس لرزه زاست و در یال جنوب غربی تاقدیس کبیرکوه قرار دارد در زمان پلیستوسن تخمین زده‌اند. ابرلندر اولین کسی بود که به دریاچه‌ی قدیمی سیمره اشاره کرد طبق نظر وی این دریاچه حدود ۸۰ کیلومتر طول و ۱۸۰ متر عمق داشته است.

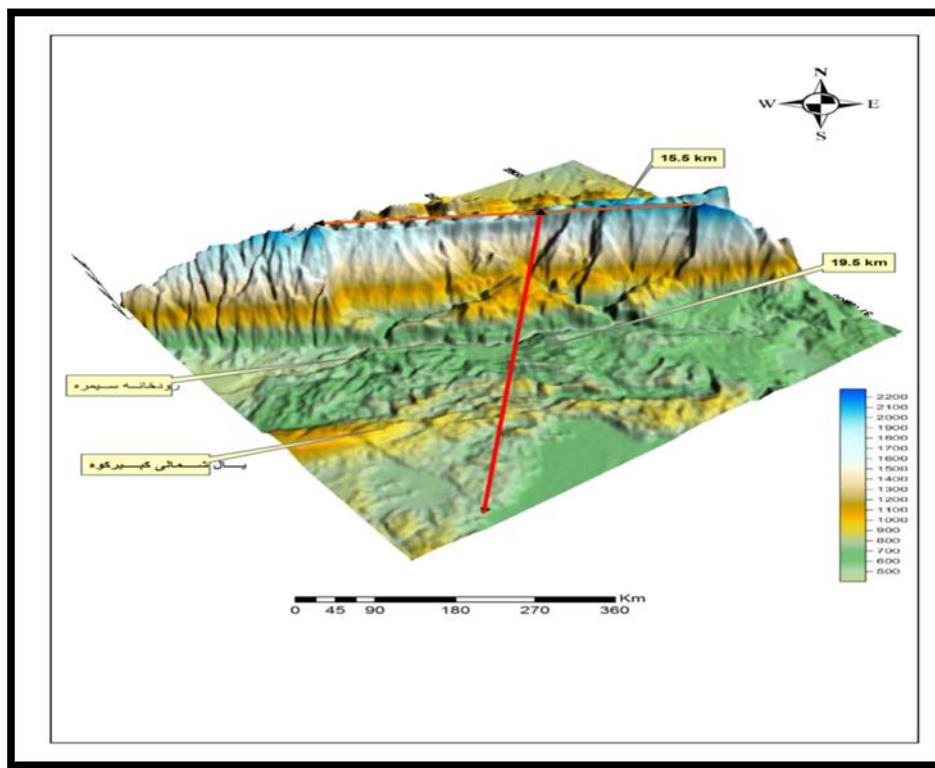
1. Falcon

2. Local inward

3. Under fold

جدول ۱: کلامس بندی شب منطقه زمین لغزش در کبیرکوه

درصد مساحت منطقه	مساحت به کیلومتر مربع	شبیب به درجه
۲۸/۳۰	۱۵۳/۹۲	۰-۵
۲۴/۷۷	۱۳۴/۷۵	۵-۱۱
۲۰/۱۴	۱۰۹/۵۸	۱۱-۱۸
۱۵/۸۰	۸۵/۹۵	۱۸-۲۶
۸/۷۲	۴۷/۴۶	۲۶-۳۵
۲/۲۶	۱۲/۳۱	۳۵-۶۴
درصد ۱۰۰	۵۴۳/۹۷	جمع

شکل ۳: نقشه محدوده زمین لغزش کبیرکوه تهییه شده به وسیله نرم افزار Surfer

ویژگی‌های مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمره

مورفومتری^۱ یا شکل سنجی را می‌توان تعیین و اندازه‌گیری ویژگی‌های ژئومتری (هندسی) و عناصر قابل اندازه‌گیری یک عارضه نظیر طول، عرض، ارتفاع، قطر دانه‌ها و غیره، به کاربرد (مقیمی و همکار، ۱۳۸۳:۱۳۵).

برای مورفومتری دریاچه‌ها از پارامترهایی مانند وسعت(A)، عمق حداکثر(Zm)، عمق متوسط(ζ)، نسبت عمق متوسط به عمق حداکثر($\frac{\zeta}{Zm}$)، حجم(V)، طول خط ساحلی(L)، تکامل خط ساحلی(DL) را ذکر کرده‌اند (جداری عیوضی، ۱۳۷۳). در این پژوهش برای اندازگیری دقیق ویژگی‌های مورفومتری دریاچه‌ی قدیمی سیمره از این پارامترها استفاده شده است که به توضیح آن‌ها می‌پردازیم.

1. Morphometry

وسعت دریاچه سیمره

وسعت دریاچه‌ی قدیمی سیمره را با حرف (A) و با واحد کیلومتر مربع نمایش می‌دهند. برای اندازه گیری وسعت دریاچه، با استفاده از نقشه زمین شناسی ۱/۲۵۰۰۰۰، نقشه توپوگرافی ۱/۵۰۰۰۰، انطباق آن با نقشه dem ایران و کنترل زمینی از طریق بازدید میدانی و استفاده از سیستم GPS منحنی میزان ۷۰۰ متر به عنوان حدود رسوبات دریاچه و آخرین حد پیشروی آب دریاچه تعیین شد.

وسعت دریاچه با استفاده از نرم افزار Global Mapper ۱۷۴/۱۶ کیلومتر مربع، با طول ۳۴ و عرض متوسط ۶/۴۵ کیلومتر اندازه گیری شده است. در قسمت جنوب شرقی دریاچه یک جزیره به مساحت ۳/۶۵ کیلومتر مربع، با ارتفاع ۸۵۶ متر وجود داشته است.

عمق حداکثر (Zm)

برای به دست آوردن عمق حداکثر دریاچه‌ی قدیمی سیمره منحنی میزان ۷۰۰ متر برای حداکثر گسترش دریاچه در نظر گرفته شده است. با استفاده از نرم افزار Surfer و تعیین نقاط ارتفاعی کف دریاچه، ارتفاع پست ترین نقطه‌ای که آب رودخانه در جریان است ۵۴۱ متر و در قسمت جنوب شرقی دریاچه بوده است. پس عمق حداکثر (Zm) دریاچه ۱۵۹ متر بوده است.

عمق متوسط (z)

عمق متوسط دریاچه از طریق تقسیم حجم دریاچه V به مساحت کل دریاچه A به دست می‌آید (جداری عیوضی، ۱۳۷۳). عمق متوسط دریاچه سیمره با توجه به رابطه بالا ۵۲/۶۷ متر بوده است.

نسبت عمق متوسط به عمق حداکثر ($\frac{z}{Zm}$)

نسبت عمق متوسط به عمق حداکثر ($\frac{z}{Zm}$) برای دریاچه سیمره برابر با ۰/۳۳ بوده است.

حجم (V)

برای به دست آوردن حجم دریاچه‌ی قدیمی سیمره، شکل آن را می‌توان با شکل یک مخروط وارونه مقایسه کرد ارتفاع این مخروط ZM حداکثر عمق و پایه آن سطح دریاچه است. حجم دریاچه از فرمول $\frac{1}{3} \times \text{عمق} \times \text{مساحت}$ به دست می‌آید. با توجه به این رابطه حجم دریاچه‌ی قدیمی سیمره برابر با ۹۱۷۲/۴۳ میلیون متر مکعب بوده است.

تکامل خط ساحلی (DL)

تکامل خط ساحلی دریاچه یعنی شکلی که دریاچه بعد از آخرین تغییر و تحولات اقلیمی یک دوره مشخص به خود گرفته است. تکامل خط ساحلی به ماندگاری آب در دریاچه بستگی دارد. هر چه دریاچه سن بیشتری داشته باشد ساحل آن بیشتر تکامل پیدا می‌کند.

$$DL = \frac{L}{2\sqrt{\pi A}}$$

- درجه تکامل خط ساحلی (DL) را با رابطه مقابله نمایش می‌دهند.

- L = طول خط ساحلی به کیلومتر

- A = مساحت به کیلومتر مربع

- با توجه به رابطه بالا تکامل خط ساحلی برای دریاچه سیمره عبارت است از:

$$DL = \frac{154}{2\sqrt{3.14 \times 174.16}} = 3.3$$

- درجه تکامل خط ساحلی دریاچه‌ی قدیمی سیمره

طول خط ساحلی (L)

براساس منحنی ۷۰۰ متر طول خط ساحلی دریاچه‌ی قدیمی سیمره برابر ۱۵۴ کیلومتر بوده است. چون در کف این دریاچه ۴ تراس قابل مشاهده وجود دارد، با مطالعات میدانی و اندازه گیری ارتفاع این تراس‌ها با سیستم GPS و ترسیم

این تراس‌ها بر روی نقشه توپوگرافی منطقه، و اनطباق آن با نقشه Dem ایران، با استفاده از نرم افزار Global Mapper برای دریاچه‌ی قدیمی سیمره علاوه بر خط ساحلی اصلی که بر منحنی ۷۰۰ متر منطبق است، ۴ خط ساحلی دیگر ترسیم کرده‌ایم. خط ساحلی اول در ارتفاع ۶۴۵ متری، خط ساحلی دوم در ارتفاع ۶۴۰ متری، خط ساحلی سوم در ارتفاع ۶۳۵ متری، خط ساحلی چهارم در ارتفاع ۶۲۵ متری از سطح دریا قرار دارد(جدول ۲). این تراس‌ها و ۴ خط ساحلی دریاچه‌ی قدیمی سیمره نشان دهنده کم شدن آب دریاچه به تدریج و تشکیل دریاچه‌های جدیدی بوده است. علاوه بر مورفومتری دریاچه اصلی ویژگی‌های مورفومتری دریاچه‌های جدید نیز اندازه گیری شده‌اند که در جدول (۳) این ویژگی‌ها ذکر شده‌اند.

جدول ۲: مشخصات تراس‌های دریاچه سیمره

ارتفاع تراس‌ها از سطح دریا به متر	وسعت تراس‌ها به کیلومتر مربع
۶۴۵	تراس
۶۴۰	تراس
۶۳۵	تراس
۶۲۵	تراس
۴۰/۳۵	
۸/۴۵	
۱۳/۵۲	
۳۸/۰۸	

جدول ۳: مشخصات مورفومتری دریاچه سیمره اقتباس از جداری عیوضی ۱۳۷۸

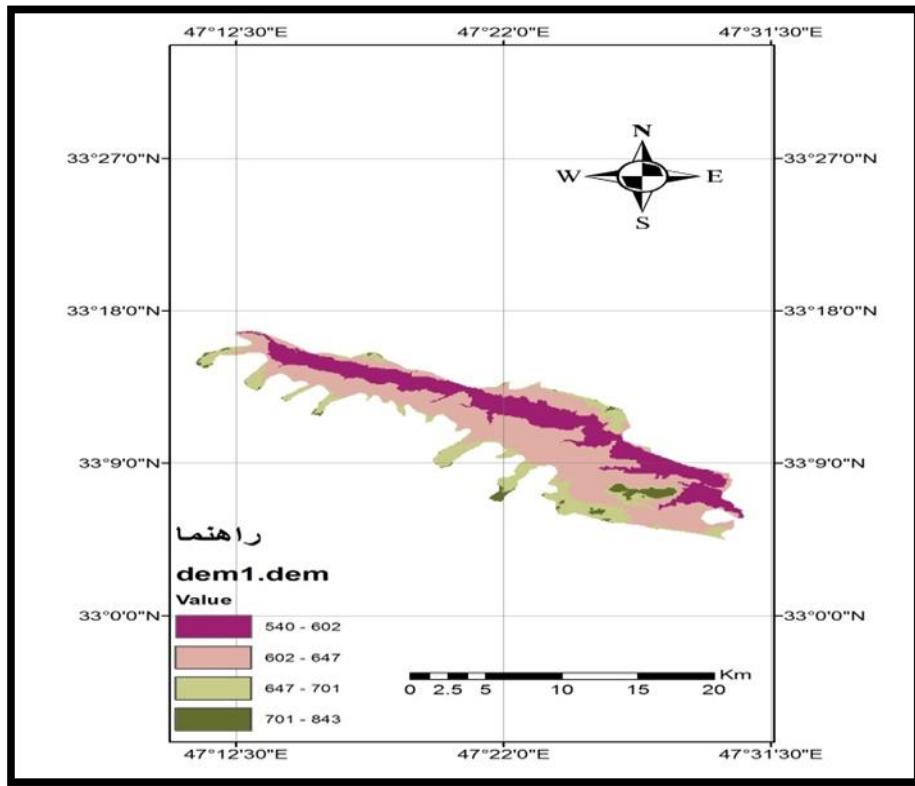
نام دریاچه	وسعت A کیلومتر مربع	عمق حد اکثر (Zm) متر	عمق متوسط (z) متر	نسبت عمق متوسط به عمق حد اکثر	حجم مکعب میلیون متر	طول خط ساحلی L کیلومتر	تکامل خط ساحلی (DL)
دریاچه اصلی	۱۷۴/۱۶	۱۵۹	۵۲/۶۷	۰/۳۳	۹۱۷۲/۴۳	۱۵۴	۳/۳
دریاچه اول	۱۳۳/۶۵	۱۰۴	۳۴/۶۷	۰/۳۳	۴۶۳۳/۲	۱۱۵/۸۳	۲/۸۳
دریاچه دوم	۱۲۵/۲	۹۹	۳۳	۰/۳۳	۴۱۳۱/۶	۱۰۸/۰۹	۲/۷۳
دریاچه سوم	۱۱۱/۶۸	۹۴	۳۱/۳۳	۰/۳۳	۴۱۳۱/۶	۱۰۶/۱۶	۲/۸۳
دریاچه چهارم	۷۳/۶۵	۸۴	۲۸	۰/۳۳	۲۰۶۲/۲	۹۳/۵۸	۳/۰۸

شیب کف دریاچه سیمره

با استفاده از نرم افزار GIS کف دریاچه‌ی قدیمی سیمره به ۶ کلاس شیب تقسیم بندی شده است. میانگین شیب کف دریاچه ۳/۱۷ درجه است(جدول ۴).

جدول ۴: تقسیم بندی کلاس شیب کف دریاچه سیمره

شیب کف دریاچه به درجه	مساحت به کیلومتر مربع	درصد از منطقه
۰-۵	۱۵۰	۸۶/۱۶
۵-۱۱	۱۹	۱۰/۹۱
۱۱-۱۷	۳/۵	۲
۱۷-۲۳	۰/۸۸	۰/۵۱
۲۳-۲۹	۰/۶۸	۰/۳۹
۲۹-۳۵	۰/۱۶	۰/۰ ۹۲
جمع	۱۷۴/۲۲	۱۰۰ درصد

شکل ۴: نقشه بیشترین گسترش و ارتفاعی کف دریاچه‌ی قدیمی سیمره

سن دریاچه‌ی قدیمی سیمره

سن دریاچه‌ی قدیمی سیمره برابر با وقوع زمین لغزش کبیرکوه یعنی ۱۰ تا ۱۱ هزار سال پیش در زمان پلیستوسن تخمین زده شده است اما از مدت زمان باقی ماندن دریاچه اطلاع دقیقی در دست نیست(محمدیان، ۱۳۸۸).

دلالی نابودی دریاچه‌ی قدیمی سیمره

به علت حجم زیاد آب ورودی رودخانه‌های سیمره، سیکان، دره شهر و نخ آب‌های بسیار زیادی که از کوههای اطراف به دریاچه سیمره ریخته می‌شده‌اند و گنجایش کم محیط دره‌ی ناویدیسی سیمره برای نگهداری آب و مقاومت نکردن سنگ‌های اطراف در برابر فشار آب و به علت انحلال سنگ‌های آهکی ریزشی در نزیک روستای کل سفید پارگی به وجود آمده و آب دریاچه تخلیه شده است. سرعت آب باعث ایجاد دره عمیقی در میان مواد تخربی حاصل از زمین لغزش سیمره شده است که در پای کبیرکوه این دره وجود دارد. وجود ۴ تراس دریاچه‌ای قابل مشاهده در دره‌ی ناویدیسی سیمره نشان دهنده این است که آب دریاچه‌یک دفعه تخلیه نشده است بلکه آب دریاچه به تدریج تخلیه و سطح دریاچه ۵ مرحله فرسایشی را پشت سر گذاشته است. تراس قدیمی تر دارای تختانک وسیع‌تری نسبت به تراس‌های دیگر می‌باشد. این بیانگر این است که تخلیه اولیه آب دریاچه مدت زمان بیشتری طول کشیده است. در مراحل بعدی آب دریاچه سریعتر تخلیه شده است.

نتیجه

دریاچه سیمره در دره ناویدیسی سیمره در اثر سد شدن رودخانه سیمره توسط بلوک‌های سنگی ناشی از زمین لغزش کبیرکوه در حدود ۱۰ تا ۱۱ هزار سال پیش به وجود آمده است اما از مدت زمان باقی ماندن دریاچه اطلاع دقیقی در دست نیست. کف این دریاچه با میانگین شیب ۳/۱۷ درجه دارای حجم زیاد رسوبات حمل شده ناشی از فرسایش آبی به این منطقه می‌باشد به طوری که تغییر سطح اساس و تخلیه تدریجی آب دریاچه در طی چند مرحله باعث تشکیل ۴ تراس وسیعی شده است. تراس اول با مساحت ۳۵ / ۴۰ کیلومتر مربع، تراس دوم با وسعت ۸/۴۵ کیلومتر مربع، تراس سوم با مساحت ۱۳/۵۲ کیلومتر مربع، تراس چهارم با مساحت ۳۸/۰۸ کیلومتر مربع محل شکل گیری روستاهای متعددی در سطح فعلی دریاچه قدمی سیمره شده است که مردم این روستاهای کار کشاورزی مشغولند. منطقه مورد مطالعه در گذشته شاهد تحولات تکتونیکی عظیمی بوده است که باعث ایجاد لندفرم‌های متعددی در منطقه شده است. و هم اکنون نیز عملکرد سیستم‌های فرسایشی که اکثراً آبی هستند به خاطر وجود خاک آبرفتی موجب پیدایش اشکال و فرم‌های مختلفی از قبیل تنگ‌ها، گالی‌ها، دره‌ها و برش‌های رودخانه‌ای شده است. با مطالعه دقیق ویژگی‌های مورفومتری می‌توان از تخریب محیط طبیعی به وسیله عوامل فرسایش جلوگیری کرد و به بالا بردن سطح زندگی مردم این منطقه کمک کرد. همچنین دره‌ی ناویدیسی سیمره با عرض متوسط ۶/۴۵ کیلومتر و طول ۳۴ کیلومتر توسط دو تاقدیس کبیر کوه در غرب و جنوب، تاقدیس میله کوه در شمال و شمال شرق احاطه شده است. به علت کوهستانی بودن و ساختار زمین شناسی خاص منطقه که در اثر چین خوردگی بین دو تاقدیس شکل گرفته است، شاخص‌های مورفومتری دریاچه سیمره مانند وسعت، حجم و عمق همچنین نحوی شکل گیری تراس‌ها به شدت از ساختار زمین شناسی منطقه متأثر شده‌اند.

منابع

- ۱- ابرلندر، تئودور (۱۳۷۹): رودخانه‌های زاگرس از دیدگاه ژئومورفولوژی، ترجمه معصومه رجبی و احمد عباس نژاد، انتشارات دانشگاه تبریز.
- ۲- بهاروند، سیامک (۱۳۸۷): لرزه خیزی منطقه پلدختر و ارتباط احتمالی آن با زمین لغزه سیمره، رساله دکتری، تهران، واحد علوم و تحقیقات تهران، استاد راهنمای محسن پور کرمانی.
- ۳- پور کرمانی، محسن و آرین، مهران (۱۳۷۶): سایزموتکتونیک (لرزه زمین ساخت)، انتشارات مهندسین مشاور آب دز.
- ۴- جداری عیوضی، جمشید (۱۳۷۳): جغرافیای آب‌ها، انتشارات دانشگاه پیام نور، چاپ اول.
- ۵- جداری عیوضی، جمشید (۱۳۷۸): جغرافیای آب‌ها، تهران، انتشارات دانشگاه، تهران، چاپ هشتم.
- ۶- چورلی، ریچارد جی، شوم، استانلی، سودن، دیویدی (۱۳۷۹): ژئومورفولوژی، ترجمه احمد معتمد، تهران، جلد چهارم، انتشارات سمت، چاپ اول.
- ۷- حسین زاده، روح ا... (۱۳۸۷): بایواستراتیگرافی و چینه نگاری سکانسی سازند پابده در برش کاور، جنوب کبیرکوه، پردیس علوم، دانشگاه تهران، استاد راهنمای ابراهیم قاسمی نژاد.
- ۸- دارایی، مهدی (۱۳۸۸): محیط رسوبگذاری و چینه نگاری سکانسی سازند آسماری در برش دره شهر، شمال کبیرکوه، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، استاد راهنمای عبدالحسین امینی.
- ۹- درویش زاده، علی (۱۳۷۰): زمین شناسی ایران، تهران، انتشارات امیرکبیر.

- ۱۰- رامشت، محمد حسین(۱۳۸۲): دریاچه‌های دوران چهارم بستر بروز مدنیت، مجله علمی - پژوهش علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، جلد ۱۵، شماره دوم، صص ۱ تا ۱۷.
- ۱۱- سیاپور، م و قبادی، م(۱۳۷۸): بهمن سنگی سیمره، ابرزمین لغزش شناخته شده جهان، مجموعه مقالات اولین کنفرانس زمین‌شناسی و محیط زیست ایران، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- ۱۲- شریعت جعفری، محسن(۱۳۷۵): زمین لغزش(مبانی و اصول پایداری شیب‌های طبیعی)، انتشارات سازه.
- ۱۳- علایی طالقانی، محمود(۱۳۸۱): ژئومورفولوژی ایران، نشر قومس، چاپ اول.
- ۱۴- مالکی، ا. و بحرالعلومی، ف(۱۳۷۸): معرفی دو پارینه زمین لغزه در منطقه سیمره، دهمین کنفرانس ژئوفیزیک ایران، دانشگاه تهران.
- ۱۵- محمدیان، مهدی (۱۳۸۸): بررسی تاقدیس‌های زاگرس در حوضه آبریز سیمره در شهرستان دره شهر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد خرم آباد، استاد راهنمای سید منصور شاهرخوندی.
- ۱۶- محمودی، فرج ... (۱۳۵۶): جغرافیای ایران، بخش نخست جغرافیایی طبیعی، انتشارات آموزش و پرورش.
- ۱۷- مقیمی، ابراهیم و محمودی، فرج ... (۱۳۸۳): روش تحقیق در جغرافیای طبیعی(ژئومورفولوژی)، تهران، انتشارات قومس، چاپ اول.
- ۱۸- نقشه توپوگرافی ۱/۵۰۰۰۰ مناطق، سیکان(۲ - ۵۴۵۶)، گراب(۴ - ۵۴۵۶)، زرین آباد بالا(۳ - ۵۴۵۶) و کونانی(۱ - ۵۴۵۶).
- ۱۹- نقشه رقومی ارتفاعی ایران(Dem).
- ۲۰- نقشه زمین شناسی ایلام - کوهدهشت(۱۹۷۴): مقیاس ۱/۲۵۰۰۰، شرکت نفت ایران.
- ۲۱- همتی نسب، میثم(۱۳۸۷) میکرو بایوسтратیگرافی و چینه نگاری سکانسی سازند گوریی در برش کاور، جنوب کبیر کوه، پایان نامه کارشناسی ارشد، پردیس علوم، دانشگاه تهران، استاد راهنما، ابراهیم قاسمی نژاد.
- 22- Harrison, J.V., (1937): "The Saidmarreh Landslip, S. W-Iran", Geog. Journal., 89, 42-47.
- 23 - Harrison, J.V., (1938): "An Ancient Landslip at Saidmarreh in Southwestern Iran" Journal, Geol., 46, 269-309.
- 24 - Oberlander Theodor. T. M., (1965): "The Zagros Stream"- (Syracuse University Press).